

Nr 56.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1924 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst m. m.; given Stockholms slott den 9 februari 1923.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1924 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst m. m.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1924 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst m. m.

Häriigenom förordnas, att de bestämmelser, som meddelats i förordningarna den 3 november 1922 med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1923 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt (nr 540) samt till bevillning av inkomst (nr 541) ävensom i förordningen samma dag (nr 542) om särskild lydelse av det vid förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering fogade formulär nr 1 att gälla vid 1923 års taxering, skola äga giltighet även vid 1924 års taxering.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 februari 1923.*

Närvarande:

Statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON,
ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anför:

Jag anhåller nu att få för Kungl. Maj:t anmäla frågan om provisorisk förhöjning av de skattefria avdragen vid 1924 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst.

Storleken av de i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt stadgade skattefria orts- och familjeavdragen är beräknad efter den i juli månad 1914 rådande prisnivån, dock med i genomsnitt ungefär 20 procents förhöjning. De i fråga om bevillningstaxeringen normalt gällande avdragen äro bestämda till i allmänhet hälften av inkomstskatteavdragen och torde få anses hänföra sig till samma prisnivå som dessa.

Under dyrtiden hava orts- och familjeavdragen icke kunnat bibehållas vid de för normala tider beräknade beloppen, utan hava de genom särskilda för ett år i sänder intill år 1923 gällande förordningar höjts med 50 procent. Ortsavdragen utgjorde sålunda år 1922 i de olika ortsgrupperna 900, 1,050, 1,200, 1,350 och 1,500 kronor samt familjeavdragen 300 kronor för varje person. Vid bevillningen utgjorde de skattefria avdragen hälften av de vid statsbeskattningen gällande, dock i förekommande fall avrundade nedåt till jämna femtiotal kronor. De bestämmelser i ämnet, som gälla beträffande innevarande års taxering, återfinnas i förordningar den 3 november 1922, nr 540, 541 och 542. Enligt dessa bestämmelser utgöra vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt ortsavdragen inom de olika ortsgrupperna 700, 800, 900, 1,100 och 1,200 kronor samt familjeavdragen 300 kronor för varje person; vid bevillningstaxeringen uppgå avdragen till hälften av angivna belopp. I fråga om de skäl, som lågo till grund för denna sänkning av de skattefria avdragen, tillåter jag mig att hänvisa till det utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 14 mars 1922, som var fogat vid propositionen nr 210 till 1922 års riksdag.

Den nedgång i den allmänna prisnivån, som tagit sin början under år 1920, har därefter stadigt fortsatt. Medan prisnivån vid kvar-

*Departements-
chefen.*

talsskiftet september-oktober 1920 enligt socialstyrelsens beräkningar utgjorde 281 procent av 1914 års nivå, hava motsvarande siffror vid de följande kvartalsskiftena utgjort respektive 271, 249, 236, 231, 216, 195, 190, 190 och 183, sistnämnda siffra alltså vid årsskiftet 1922—1923. Vid anmälan den 8 januari 1923 av finansplan för budgetåret 1923—1924 framhöll jag, bland annat, att det för denna statsregleringsperiod icke kunde anses tillrådligt att räkna med en lägre genomsnittlig levnads-kostnadsindex än 175.

Ehuru man sålunda enligt min mening fortfarande torde kunna räkna med någon sänkning i den allmänna prisnivån, lär den sänkning icke kunna väntas bliva så betydande, att den bör föranleda en minskning av de skattefria avdragen under de för 1923 års taxering gällande. Av tekniska skäl måste man nämligen dels behålla en enkel relation mellan stats- och kommunalskatteavdragen, dels röra sig med jämna belopp, om möjligt fulla femtiotal kronor för bådaddera slagen avdrag. Skulle en sänkning av avdragen ske, borde denna alltså för kommunalbeskattningsens vidkommande utgöra 50 kronor för varje person, motsvarande 100 kronor i fråga om statsbeskattningen. Detta synes mig icke vare sig för orts- eller familjeavdragens vidkommande kunna ifrågasättas. Då å andra sidan en höjning av avdragen utöver de för år 1923 gällande lär vara utesluten, förordar jag ett bibehållande av de skattefria avdragen vid den höjd, som gäller vid 1923 års taxering.

Med hänsyn till att bestämmelserna om skattefria avdrag vid 1923 års taxering sålunda oförändrade böra tillämpas vid 1924 års taxering, torde den nu ifrågasatta förordningen i ämnet endast böra innefatta bestämmelse om fortsatt giltighet av samma bestämmelser.

Föredragande departementschefen uppläser härefter ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1924 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst m. m. samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Martin Philipson.